

Άρειος Πάγος 339/1976, Τμ. Β'

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 32/76 σελ. 584, ΝοΒ 24/76 σελ. 866

Περίληψη: Εφ' όσον ο ναυτικός ερρίφθη εις την θάλασσαν διά να φθάση εις την ξηράν, ο πνιγμός του προεκλήθη υπ' αυτού εκ προθέσεως, δηλαδή εκ πράξεως επίτηδες ενεργηθείσης και στρεφόμενης καθ' εαυτού και δεν υπάρχει εργατικόν ατύχημα.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Α. ΤΕΝΤΕΣ

Δικηγόροι: Γ. Παυλάκης, Β. Νομικός

Οι εκδόντες την προσβαλλομένην απόφασιν εφέται έκριναν κατ' ουσίαν αβάσιμον αγωγήν της αναιρεσειούσης, δι' ης ηξίωσε την καταβολήν αποζημιώσεως, αυτή οφειλομένης, κατά τον κωδικοπ. ν. 551/15, ένεκα του θανάτου του υιού της, όστις ναυτολογηθείς εις πλοίον της αναιρεσιβλήτου επνίγη, ότε εις την θάλασσαν επίτηδες ριφθείς, επειράθη να φθάση την ξηράν, δεκτού γενομένου ότι, το εκείθεν επελθόν ατύχημα, δεν είναι χαρακτηριστέον ως εργατικόν, ως μη προελθόν ούτε εξ αφορμής ούτε εν τη εκτελέσει της εργασίας, καθό προκληθέν, κατά τα ανελέγκτως ως άνω γενόμενα δεκτά περιστατικά, υπ' αυτού εκ προθέσεως, ήτοι επίτηδες ενεργήσαντος πράξιν καθ' εαυτού στρεφόμενήν, εξ ης και προήλθεν ο θάνατος. Προς ταύτα επομένως, αποκρουσθείσης κατ' ακολουθίαν της παρά του ουσιαστικού δικαστηρίου εκτιμήσεως των αποδείξεων, της συνδρομής περιπτώσεως, δημιουργούσης κατ' άρθρον 1 του διαληφθέντος νόμου, την αξίωσιν ήν η αναιρεσειούσα έφερεν επίδικον, απορριπτέος αποβαίνει ως αβάσιμος ο τα εναντία υποστηρίζων εγκείμενος δε εις την σφαλεράν του ουσιαστικού νόμου εφαρμογήν μοναδικός λόγος της περί αναιρέσεως αιτήσεως(1).

(1) Επικυροί την Εφ. Αθ. 8573/73.